

Τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωακείμ,
τοῦ Βατοπαιδινοῦ, τοῦ ἐπιλεγομένου «Παπουλάκη».

Ἔτερος Κανὼν, ψαλλόμενος καὶ ὡς Παρακλητικὸς οὗ ἢ
ἀκροστιχίς:

«ΙΩΑΚΕΙΜ ΑΝΤΙΑΛΗΠΤΩΡ ΓΕΝΟΥ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ»

Ῥδὴ α΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἰδοὺ νῦν προσφεύγω Ἰωακείμ, τῇ σῇ προστασίᾳ, ἀνακράζων
Γενοῦ ταχύς, κάμου ἀντιλήπτωρ θεοφόρε, Βατοπαιδίου περιβλεπ-
τον καύχημα.

Ῥράϊσμα πάνσεπτον τῆς Μονῆς, τοῦ Βατοπαιδίου, καὶ
ἀγάπης τερνὲ λειμών, χριστομιμήτῳ πολιτεία, ὠράϊσον με, τὸν
πόθῳ τιμῶντά σε.

Ἄγγέλων μιμούμενος βιοτήν, θαυμάτων ποικίλων ἠξιώθης, πα-
ρὰ Θεοῦ· διὸ δυσωποῦμεν σοὺς ἰκέτας, σεμνοπρεπῶς πολιτεύεσθαι
δίδαξον.

Κυρίῳ πρεσβεῦειν ὑπὲρ ἡμῶν, μὴ παύσῃ θαυμάτων, ξένων
πάγχρυσε ποταμέ, ὃ λόγοις τιμίοις σου ἀρδεύσας, τῶν ὑποδούλων
Ἑλλήνων τὸ φρόνημα.

Θεοτοκίον.

Ἐπώφθης λοχεία σου τῇ σεπτῇ, Θεοῦ θεῖον σκῆνος,
θεοχώρητός τε σκηνή, καὶ σκεῦος ἀγνότητος εὐῶδες· διὸ σε πάντες
ἀεὶ μακαρίζομεν.

Ῥοδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ιαμάτων χεϊμάζον, παντοδαπῶν ἔγνωμεν, σέ Ἰωακείμ θεοφόρε, καὶ πολυχεύμονα, κρουνὸν Θεοῦ δωρεῶν· διὸ προστρέχοντες πόθῳ, πάντες τῇ σῆ χάριτι, ῥῶσιν λαμβάνομεν.

Μολυνθεὶς οἶμοι! ρύπου, χαμαιτυπῶν πράξεων, καὶ πολυειδῶν ἁμαρτάδων, σπεύδω ταῖς θείαις σου, Ἰωακείμ ἀσκητά, πρὸς τὸν Σωτῆρα πρεσβείαις, ὅπως καθαρθῆσωμαι ὁ πολυδύστηνος.

Ἄγρουπνῶν, γυμνητεύων, Ἰωακείμ πάνσοφε, καὶ νηστεύων πᾶν τοῦ σαρκίου, ἔπαυσας φρόνημα, καὶ τοῦ ἀστέκτου φωτός, ναὸς γεγένησαι· οὐπερ, Πάτερ ἐμφορούμενος, ἅπαντας λάμπρουνον.

Θεοτοκίον.

Νικητὴν τὸν σὸν δοῦλον, κατὰ παθῶν, Δέσποινα, ἐν τοῖς καθ' ἡμέραν ἀγῶσι δεῖξον ἀήττητον, ἵνα ὑμνῶ σε αἰεὶ, καὶ μεγαλύνω τὸ κράτος, Στρατηγὲ ὑπέρομαχε, Τόκου τοῦ θείου σου.

Ῥοδὴ δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Τῆς ἀγάπης ἀπάνθισμα, γεγονῶς πρὸς Κύριον καὶ τὸν ἔγγιστα, ἀγαπήσεως ἀνάδειξον, καὶ τοὺς σέ ὑμνοῦντας σκεύη, πάνσοφε.

Ιαμάτων ἀκένωτα, ῥεῖθρα ἐκπηγάζεις τοῖς προσιούσί σοι, καὶ αἰτοῦσι τὴν πρεσβείαν σου, ὦ Ἰωακείμ, πιστῶν κραταίωμα.

Λόγοις θείοις σου ἔθρεψας, τοὺς Ἰθακησίους, αὐτῶν τὸ φρόνημα, ἐνισχύσας ἱερώτατε, τοὺς σέ ὡς προστάτην μακαρίζοντας.

Θεοτοκίον.

Ἡλιόφωτε Δέσποινα, σκότος ἁμαρτίας μου ζοφερώτατον, φωταγώγησον ἀκτίσί σου, καὶ πρὸς φῶς με ἴθυνον τὸ ἄδυτον.

Ῥδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ποίησον ταῖς σαῖς, ἐνεργείαις τὴν καρδίαν μου, εὐσεβείας κιβωτὸν Ἰωακείμ, ἀρετῶν θεοειδῶν σεπτὸν ἐκσφράγισμα.

Τεῖχος ἀρραγές, Ὁρθοδόξων καὶ διόρθωσις, πλανωμένων ἐποφθεῖς Ἰωακείμ, καθοδήγει νῦν ἡμᾶς πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

Ῥσπερ μιμητής, Ἀποστόλων καὶ ὁμότροπος, Διδασκάλων εὐδιάλλακτον ἡμῖν, τὸν Χριστὸν Ἰωακείμ τρισμάκαρ, ποίησον.

Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι λογισμῶν, ἀμαρτίας τοὺς οἰκέτας σου, εἰρηναίαν χορηγοῦσα βιοτὴν, Μητροπάρθενε, αὐτοῖς ταῖς ἰκεσίαις σου.

Ῥδὴ ς'. Τὴν δέησιν, ἐκχεῶ.

Γαλήνιον, πρὸς λιμένα ἴθυνον, βιοτῆς συμπνιγομένους τῷ σάλῳ, καὶ καταφεύγοντας σαῖς ἰκεσίαις, ὡς κιβωτὸν ἄλλην Νῶε σωτήριον, πανσέβαστε Ἰωακείμ, Ὅρους Ἄθω λαμπρὸν σεμνολόγημα.

Ἐκάθηρας, τὴν ψυχὴν σου χεύμασι τῶν δακρῶν καὶ κλαυθμοῖς ἀλαλήτοις, Ἰθακησίων περιβλεπτον εὐχος, Ἰωακείμ· διὸ πάντες γεραίροντες, τοὺς σοὺς καμάτους πρὸς Θεόν, τὰς λιτάς σου ἀεὶ ἐξαιτούμεθα.

Θεόφωτε, Ἐκκλησίας ἤλιε, κατεφώτισας ρημάτων βολαῖς σου, καὶ θαυμασίων ἀκτῖσί σου πάντας, Ἰωακείμ, τοὺς ἐν σκότει διάγοντας· καὶ νῦν πυρσεύμασι τοῖς σοῖς, καταυγάζεις τὸν νοῦν τῶν τιμώντων σε.

Θεοτοκίον.

Ὀρόσημον, σωτηρίας γέγονας, τῶν μερόπων Παναγία Παρθένε· σὺ γὰρ ἀρρεύστως τεκοῦσα τὸν Κτίστην, τοὺς γηγενεῖς ἐκ θανάτου ἐλύτρωσας, αὐτοῖς ἀθάνατον ζωὴν, δωρουμένη τοῖς πίστει τιμῶσί σε.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Υψωσον χεῖράς σου τιμίας, πρὸς Θεὸν Ἰωακείμ αὐτῷ πρεσβεύων, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τῶν σὲ ὁμολογούντων, ὡς Ἀποστόλων σύσκηνον, καὶ ὁμότροπον Ὅσιων.

Χάριν κατάπεμψον ὑπόθεν, ἐφ ἡμᾶς Ἰωακείμ τοὺς σὲ τιμῶντας, ὡς ἀζύγων πυρσόν, καὶ φάρον σωφροσύνης, τὸν ἐν ἐσχάτοις λάμπαντα, τοῖς καιροῖς ἐν τῇ Ἰθάκῃ.

Ἄδοντες ὕμνους σοι ἐκθύμως, τὰς λιτάς σου πρὸς Θεὸν ἐκλιπαροῦμεν, ὃ ψυχὰς εὐσεβῶν ἐκ τῆς ἀπίστων σπάθης, Ἰωακείμ φρονήματι, σὺ λυτρώσας στεῤῥοτάτῳ.

Θεοτοκίον.

Ῥῶσίν μοι πάρεχε κατ' ἄμφω, τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σαρκίου μου Παρθένε, χαρμονὴ εὐσεβῶν, Ἰωακείμ τοῦ θείου ἀγλαΐσμα καὶ καύχημα ἱερώτατον μερόπων.

ᾠδὴ η'. Τὸν Βασιλέα.

Ἄζύγων κλέος, Βατοπαιδίου τῆς Μάνδρας, ταπεινόφρονα δίδου μοι γνώμην, τοῦ εὐαρεστήσαι, Ἰωακείμ τῷ Κτίστη.

Λαμπτήρ σοφίας, καὶ εὐποιΐας λυχνία, σωτηρίας μοι ἀναψον πόθον, ἵνα εἰς αἰῶνα, Ἰωακείμ ὑμῶ σε.

Ἄνάγαγέ με, τὸν ἐν ἰλύϊ παθῶν μου, ἐμπαγέντα λιταῖς σου πρὸς ὕψος, μετανοίας θεῖον, Ἰωακείμ θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Μὴ μοῦ παρίδης, τὰς ἐκτενεῖς ἱκεσίας, Μαριὰμ ἀγλαή, ἀλλὰ ταύτας, δέομαί σου τάχος, προσάγαγε τῷ Κτίστη.

ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Προστάτης πενομένων, καὶ τῶν ἀσθενούντων, Ἰωακείμ ἡ ταχεῖα ἀνάρρῳσις, ἄρτι ἐπώφθης· διό σε, Πάτερ γεραίρομεν.

Οὐ παύω ἀνυμνεῖν σου, τὰς εὐεργεσίας, Ἰωακείμ πρὸς ἐμὲ τὰς ἀπείρους σου, καὶ ἀρωγὴν σου τὴν θείαν, θεοφορούμενε.

Υφάπλωσον τῶν θείων, οἰκτιρμῶν σου νέφη, Ἰωακείμ ἐφ' ἡμᾶς τοὺς τιμῶντάς σε, καὶ σωτηρίας πρὸς τρίβους, πάντας ὁδήγησον.

Θεοτοκίον.

Σὺ πέλεις βοηθός μου, ῥύστις ἐν κινδύνοις, καὶ τῶν βελῶν τοῦ ἐχθροῦ ἀμυντήριον, ὦ Παμμακάριστε Μῆτερ· ὅθεν δοξάζω σε.